

[Erling Jensen]

duktudviklingsordningerne mere aktive, end tilfældet er i dag?

Også iværksætterpolitikken er et eksempel på, at regeringen skyder problemerne foran sig. Da den tidligere regering gik for 3 år siden, var der initiativer på vej på dette område, men den nye regering lagde dem i skuffen. For et års tid siden foreslog vi på ny et iværksætterinitiativ, uden at det vakte regeringens interesse, og i vort program »Danmark for hele folket« foreslår vi, at der gennemføres en koordineret støtte til iværksættere af mindre virksomheder med driftsmæssig, teknologisk og eksportmæssig rådgivning og med mere hensigtsmæssige kreditformer. Nu har regeringen, til trods for at vi har ventet et halvt år længere på redegørelsen, end det egentlig var meningen, ikke kunnet få tid til at inddrage iværksætterne, men må nøjes med at fortælle os, at dér vil vi få en særskilt redegørelse i begyndelsen af næste år. Den skal være velkommen, men stadig væk: for sent, for sent.

I forbindelse med samfundets bistand til finansieringsordninger omtaler regeringen værftspolitikken, og jeg er glad ved at kunne sige, at vi har støttet enhver af de hidtidige foranstaltninger, hvoraf den vigtigste indtil nu nok er udvidelsen af skibskreditordningens varighed og afdragsfri periode. Men også her skulle der altså gå omkring et år, før regeringen trak i arbejdstøjet, og også her havde vi et eksempel på, at man først sagde nej og derefter nej, før man endelig tog sig sammen til at sige ja. Der mangler stadig en del, på industriministerens område ved især en mere omfattende og en mere smidig matchingordning. Men hvis regeringen også her forsinker et initiativ, risikerer vi, at værfterne dør i mellemtiden.

Egnsudviklingen nævner regeringen slet ikke, men her er der jo heller ikke tale om forsinkelser, her er regeringen øjensynlig klar til at forringe ordningen fra år til år i hurtig takt. Det sværer nu ikke til ministerens eget ønske, som han gav udtryk for ved debatten for 1½ år siden, hvor han på et spørgsmål fra mig svarede, at regeringen tilstræbte, at effektiviteten i egnsudviklingspolitikken blev opretholdt i forhold til det, man kendte på daværende tidspunkt.

Jeg ved jo, at ministeren kender industrien og dens problemer godt. Jeg føler mig derfor overbevist om, at det er andre kredse i rege-

ringen, der til stadighed søger at forsinke og forringe industripolitikken. Ministeren skal derfor vide, at socialdemokratiet aktivt vil støtte ethvert fornuftigt initiativ til en mere dynamisk industripolitik.

Flemming Hansen (KF):

Den industripolitiske redegørelse er dels en vurdering af den situation, som industrien befinder sig i efter 3 års genopretningspolitik, dels en klar formulering af de mål, regeringen har sat sig for udviklingen i produktion, eksport og beskæftigelse, med angivelse af de midler, man vil anvende for at nå disse mål.

Da regeringen trådte til i september måned 1982, sagde erhvervslivets ledere til regeringen, at hvis Danmark igen skal rettes op, må vi have en lavere omkostningsudvikling end de lande, vi konkurrerer med, en halvering af renten og en fast kronekurs. Disse mål er nu nået, og jeg synes, man må imponeres over, hvor mange nye arbejdspladser det er lykkedes at skabe i det danske samfund, ligesom man må glæde sig over den fortsatte optimisme, der i dag præger erhvervslivet og giver forventning om yderligere 100.000 nye arbejdspladser.

Bare i den sidste uge har pressen bragt mange nye oplysninger, der bekræfter disse forventninger, eksempelvis de nyeste OECD-tal, der viser en forventet vækst i vort nationalprodukt på 3½ pct. i 1986, kun overgået af Japan. Eller Danmarks Statistiks seneste tal fra juli kvartal, der viser, at væksten i industriproduktionen herhjemme nu er den næsthøjeste i Europa, kun overgået af Vesttyskland. Eller overskriften i Berlingske Tidende, der fortæller om et nyt industriprojekt på Amager, der alene beløber sig til 1.500 mill. kr. Eller meddelelsen om, at Danmark har oplevet den største forbedring af statsfinansierne inden for hele OECD-området fra 1982 til 1986. Ja, man må sige, at det går den rigtige vej, og det går stærkt.

Jeg synes, det må være svært, selv for socialdemokratiet, at bevare pessimismen.

Når vi ser på de mål, regeringen sætter sig for udviklingen fremover, finder jeg det vigtigt, at man lægger så stor vægt på at styrke de mindre og de mellemstore virksomheder. Jeg tror, det er almindeligt anerkendt, at styrken i det danske erhvervsliv især kommer